

§ 3

§ 25 i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 119 af 4. April 1932, affattes saaledes:

„Forældreforsørgelsen udredes under Hensyn til det økonomiske Tab, Invalidens Død har forvoldt Forældrene, og udgør som Maksimum det i Henhold til de gældende Regler om Udbetaling af Aldersrente for 65-aarige fastsatte Aldersrentebeløb. Ved Fastsættelsen af dette Maksimum kommer Reglerne om Beregning af Aldersrente under Hensyn til paagældendes Indtægt og Formue til Anvendelse, saaledes at Forældreforsørgelsen lades ude af Betragtning som Indtægt, medens omvendt den Rente, der i Henhold til Folkeforsikringsloven maatte være tilkendt Forældrene eller en af dem, kommer i Betragtning i saa Henseende. Ved Beregningen af den Rente, der i Henhold til Folkeforsikringsloven maatte blive tilkendt Forældrene eller en af dem, medregnes Forældreforsørgelsen ikke.

Skønner Nævnet, at Forældrenes Forhold er ganske særlig vanskelige, kan det tilstaa dem et Tillæg til Forældreforsørgelsen paa indtil 25 pCt. af denne.“

§ 4.

I § 28 i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924 ændres Ordene:

„Indgaar en Krigsenke Ægteskab“ til „Saafremt en Enke, der oppebærer Krigsenkeforsørgelse i Henhold til Bestemmelsen i § 21, a. Nr. 1 og 2, indgaar Ægteskab“.

I samme Paragraf indføres som nyt 3. Stykke:

„Saafremt en Enke, der har oppebaaret Krigsenkeforsørgelse, indgaar nyt Ægteskab, og dette inden Forløbet af 10 Aar opløses ved Ægtefællens Død, kan der i Trangstilfælde tillægges Enken en Enkeforsørgelse, svarende til to Tredjedele af den normale Krigsenkeforsørgelse.“

§ 5.

Til § 36 indføres som nyt Stk. 3:

„Invalider, der begærer Forsørgelse m. m., er forpligtet til efter Tilsigelse at give Møde for Invalidenævnet eller Invalideraadet for at afgive Forklaring. Hermed forbundne, nødvendige Rejseudgifter betales henholdsvis af Nævnet eller Raadet.“

§ 6.

I § 38 i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 119 af 4. April 1932, foretages følgende Ændringer:

I Stk. 1, 3. Pkt. efter Ordene „er endelig“ indføres: „jfr. dog § 40“.

I samme Paragraf Stk. 2 indføres efter Ordene „er endelige“: „jfr. dog § 40“.

§ 7.

§ 40 i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924 affattes saaledes:

„Spørgsmaal, hvis Afgørelse beror paa en juridisk Fortolkning af Loven, kan saavel af Invalidenævnet som af Invalideraadet forelægges for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.“